

Det er i overensstemmelse med denne udvikling, at pædagogisk arbejdsudvalg har foreslået, at man opdeler ungdomsskolevirksomheden i: 1) almene ungdomsskolekursus, 2) prøveforberedende undervisning, 3) erhvervsmæssige grunduddannelser og — som en sideordnet del — 4) specialundervisning.

Disse fire former for ungdomsskolevirksomhed forventes opretholdt og udbygget i overensstemmelse med den interesse, der vil være hos de unge herfor.

Med hensyn til ungdomsskolekostskolen henvises til besvarelsen af spørgsmål 25.

Spørgsmål 4:

Kan den kategoriske udformning af bestemmelsen i § 4, nr. 6 — selv om man anerkender princippet om vederlagsfri læremidler — ikke være en hæmsko for elevernes frie arbejde og for pædagogiske forsøg, idet materialeanskaffelser vil medføre, at eleverne i vid udstrækning må arbejde med det samme?

Svar:

Den foreslåede bestemmelse svarer i princippet til indholdet af gældende lovs § 22, som i praksis ikke har givet anledning til vanskeligheder med hensyn til muligheden for tilfredsstillende materialeanskaffelser. Når man endvidere i bemærkningerne til lovforslaget og i en kommende bekendtgørelse holder den mulighed åben, at elever, der ønsker at anvende materiale ud over det fornødne, for eksempel særlig dyre stoffer e. l., selv betaler dette, skulle der efter forslaget ikke være fare for, at bestemmelsen vil virke hæmmende på det frie arbejde i ungdomsskolen.

Spørgsmål 5:

Kan der gives oplysninger om erfaringerne fra private ungdomsskoler, jfr. § 5, stk. 3, og om praksis for godkendelse af sådanne skoler?

Svar:

Af landets ca. 650 ungdomsskoler er ca. 10 pct. private.

De fordeler sig på følgende initiativtagere: 20 skoler oprettet af landbrugsfaglige foreninger.

34 skoler oprettet af husholdningsforeninger. 6 skoler oprettet af andre.

De private ungdomsskoler er karakteriseret ved, at de i så godt som alle tilfælde kun giver tilbud om undervisning i et bestemt fagområde, som ligger inden for de initiativtagende foreningers interesseområde, f. eks. landbrugsundervisning og moderne husførelse. En privat ungdomsskole vil således ikke dække en kommunes samlede behov for ungdomsskoleundervisning og kan derfor ikke frigøre kommunen for alle dens ungdomsskoleforpligtelser.

I de fleste tilfælde indgår de private ungdomsskoler i det samlede tilbud om undervisning i en kommune.

En privat ungdomsskole må efter gældende lovs § 9 søge om godkendelse i ungdomsnævnet (ungdomsskoleudvalget), der med sin erklæring videresender ansøgningen gennem kommunalbestyrelsen til amtsungdomsnævnet.

Ifølge gældende lov yder staten samme tilskud til private ungdomsskoler som til kommunale. Kommunen er derimod ikke pligtig at yde tilskud til de private ungdomsskoler, men kun til at stille lokaler til rådighed. I praksis yder kommunerne de nødvendige tilskud til de private ungdomsskoler (lærerløn, lederhonorar, undervisningsmateriel), når den private ungdomsskole indgår i en samlet kommunal planlægning.

Spørgsmål 6:

Kan der tænkes ungdomsskoler, der opfylder de i loven stillede krav, men uanset dette ikke er optaget på den godkendte plan over ungdomsundervisningen, jfr. bestemmelserne i § 5, stk. 2 og 3? Såfremt spørgsmålet må besvares bekræftende, ønskes oplyst, hvorvidt disse skoler skal være uden tilskud.

Svar:

Bestemmelsen i forslagets § 5, stk. 3, om, at private ungdomsskoler kan optages på ungdomsskoleplanen, må forstås således, at disse ungdomsskoler for at kunne optages må opfylde de i de foregående paragraffer stillede krav til ungdomsskolen. Gør de dette, kan de optages, hvorved der sikres dem fuld dækning af udgifterne i henhold til § 17. Det er dog ikke udtrykkeligt anført, at de, hvis betingelserne er opfyldt, har et uom-